

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Žaloba podaná dne 19. července 2011 — Evropská komise
v. Belgické království**

(Věc C-387/11)

(2011/C 305/04)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že zachovává odlišné normy zdanění příjmů z kapitálového a movitého majetku inkasovaných belgickými investičními společnostmi a výnosů z kapitálového a movitého majetku inkasovaných zahraničními investičními společnostmi, nesplnilo povinnosti, které mu vyplývají z článků 49 a 63 Smlouvy o fungování Evropské unie a z článků 31 a 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou napadá Komise rozdílné zacházení s investičními společnostmi, které jsou rezidenty, a těmi, které rezidenty nejsou, v oblasti zdanění příjmu z kapitálového majetku a movitého majetku. Na rozdíl od investičních společností, které jsou rezidenty, investiční společnosti, které rezidenty nejsou a nemají na území státu stálou provozovnu, nemají totiž možnost dosáhnout vrácení částky zaplacené na srážkové dani z movitého majetku z příjmů z kapitálového a movitého majetku. Tato diskriminace je neslučitelná s ustanoveními Smlouvy o svobodě usazování, neboť má podle Komise za následek to, že zakládání společností, které nejsou rezidenty, je méně přitažlivé, a je neslučitelná i s ustanoveními Smlouvy o volném pohybu kapitálu, neboť financování belgické společnosti prostřednictvím zahraniční investiční společnosti je nákladnější než financování prostřednictvím investiční společnosti belgické.

Komise kromě toho vyvrací odůvodnění uváděná belgickými orgány. Tyto orgány předně nepředložily objektivní důkazy umožňující závěr o rozdílu mezi situací investičních společností, které rezidenty jsou, a investičními společnostmi, které rezidenty nejsou, jež by byl relevantní z hlediska jejich daňového postavení. Dotčená daňová soustava je dále bez vztahu k vyvážené dělbě zdaňovací pravomoci mezi dotčenými státy. Členský stát se každopádně nemůže dovolávat dvoustranné úmluvy a pokoušet se uniknout povinností, které mu vyplývají ze Smlouvy. Konečně pokud jde o domnělé nebezpečí daňových podvodů ze strany společností, které nejsou rezidenty, jež vyplývá z ustanovení přijatých Belgií samotnou, nemohou se belgické orgány dovolávat překážek bránících daňovým kontrolám a odůvodňovat tím, proč se neuplatní svobody zaručené Smlouvou.

**Žaloba podaná dne 25. července 2011 — Evropská komise
v. Belgické království**

(Věc C-391/11)

(2011/C 305/05)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a A. Marghelis, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

— konstatoval, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k zajištění správného provedení ustanovení čl. 2 bodů 1 a 3 a čl. 5 odst. 1, 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

— uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

veškerá opatření nutná k provedení směrnice nebo o nich v každém případě Komisi neinformoval.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2000/53/ES uplynula dne 21. dubna 2002. Ke dni podání žaloby však žalovaný nepřijal

(¹) Úř. věst. L 269, s. 34; Zvl. vyd. 15/05, s. 224.
